

Sygn. akt IV U 1278/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Wąsowicz

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewelina Trojanowska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 roku w Częstochowie

sprawy J. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o rekompensatę z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek odwołania J. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 31 sierpnia 2018 roku Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. do ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego J. G. (1) przy uwzględnieniu rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych stanowiącej dodatek do kapitału początkowego

Sygn. akt IV U 1278/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. G. (1) przyznania prawa do emerytury z rekompensatą.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie wykazał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 12 lat, 11 miesięcy i 6 dni.

W odwołaniu wniesionym do Sądu ubezpieczony J. G. (1) zakwestionował powyższą decyzję podnosząc, iż w całym okresie zatrudnienia w (...) Ośrodku (...) w W. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, a organ rentowy nie uwzględnił mu tego okresu w całości. Wyjaśnił nadto, iż w całym życiu zawodowym pracował jako spawacz i poza okresami uznanymi przez ZUS, w tym charakterze pracował także w Spółdzielni (...)w M., w (...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C., w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C., w (...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. oraz w Klasztorze (...) w C.. Na potwierdzenie wykonywania przez niego pracy na stanowisku spawacza wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanego świadka.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł

o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. G. (1) urodził się (...).

Decyzją z dnia 27 lipca 2018 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od dnia 1 lipca 2018 roku prawo do emerytury. Wysokość świadczenia wyliczona została przy uwzględnieniu:

- kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 1.337,76 złotych oraz
- kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 549.636,65 złotych.

Następnie suma tych kwot podzielona została przez średnie dalsze trwanie życia, tj. przez 218,40 miesięcy, co dało kwotę 2.522,78 złotych.

W dniu 20 sierpnia 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do rekompensaty.

Organ rentowy uznał ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 2009 roku następujące okresy pracy w szczególnych warunkach, tj.:

- od 21 października 1972 roku do 22 kwietnia 1974 roku;
- od 27 kwietnia 1974 roku do 13 kwietnia 1976 roku;
- od 3 maja 1976 roku do 1 kwietnia 1980 roku;
- od 9 kwietnia 1980 roku do 31 lipca 1980 roku;
- od 10 sierpnia 1980 roku do 21 października 1982 roku oraz
- od 2 listopada 1982 roku do 12 listopada 1985 roku

w łącznym wymiarze 12 lat, 11 miesięcy i 6 dni.

W (...) Ośrodku (...) w W. ubezpieczony zatrudniony był w okresie od 9 kwietnia 1980 roku do 12 listopada 1985 roku na stanowisku spawacza.

Z urlopu bezpłatnego korzystał w okresach:

- od 1 sierpnia 1980 roku do 9 sierpnia 1980 roku oraz
- od 22 października 1982 roku do 1 listopada 1982 roku.

W okresie od 10 grudnia 1985 roku do 31 maja 1988 roku J. G. (1) zatrudniony był w Spółdzielni (...) w M. na stanowisku spawacza.

W (...) Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. ubezpieczony zatrudniony był w okresie od 6 czerwca 1988 roku do 15 stycznia 1990 roku na stanowisku spawacza.

W okresie od 16 stycznia 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku J. G. (1) zatrudniony był w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na stanowisku spawacza.

W Zakładzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. ubezpieczony zatrudniony był w okresie od spawacza.

W okresie od 2 września 1991 roku do 24 lipca 1995 roku odwołujący zatrudniony był w Klasztorze (...) w C. na stanowisku spawacza.

We wszystkich powyższych okresach ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał wyłącznie prace spawalnicze.

(vide: akta rentowe, akta osobowe ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.,
w Spółdzielni (...) w M., w Klasztorze(...)
w C., z (...) Ośrodka (...) w W., zeznania świadków E. K. k. 44v., Z. B. k. 44v. oraz wyjaśnienia ubezpieczonego w charakterze strony k. 44v.-45)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1924 ze zm.) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

W myśl zaś art. 2 pkt 5 ustawy rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Z analizy powyższych przepisów wynika, iż celem rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Realizacja tego celu następuje jednak nie poprzez umożliwienie wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz poprzez odpowiednie zwiększenie podstawy wymiaru świadczenia. Warunkiem uzyskania jednak tej rekompensaty jest nie uzyskanie prawa do wcześniejszej emerytury oraz wykazanie okresu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat.

W niniejszej sprawie niekwestionowanym jest, iż J. G. (1) spełnił jeden z warunków przyznania prawa do rekompensaty, albowiem nie był on uprawniony do pobierania prawa do wcześniejszej emerytury. Spornym pozostało jedynie ustalenie, czy legitymuje się on wymaganym 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w celu wykazania brakującego okresu pracy w szczególnych warunkach wniósł o doliczenie okresów jego pracy w Spółdzielni (...)
w M., w Przedsiębiorstwie (...)spółce
z ograniczoną odpowiedzialnością w C., w (...) spółce
z ograniczoną odpowiedzialnością w C., w Zakładzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.,
w Klasztorze (...)w C. oraz okresów nieuwzględnionych z (...) Ośrodka (...) w W. przedkładając na te okresy świadectwa pracy.

Organ rentowy odmówił uwzględnienia powyższych okresów, z uwagi na brak świadectw prac w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie, albowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zwłaszcza z akt osobowych i zeznań świadków jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony po uzyskaniu stosowanych uprawnień, tj. od 1977 roku wykonywał wyłącznie prace spawalnicze.

Wątpliwości Sądu nie budzi charakter jego pracy w (...) Ośrodku (...) w W., który to okres zresztą uznany został przez organ rentowy do warunków szczególnych. Zakład również prawidłowo z tego okresu wyłączył wyłącznie okresy urlopu bezpłatnego, tj. od 1 sierpnia 1980 roku do 10 sierpnia 1980 roku oraz od 22 października 1982 roku do 1 listopada 1982 roku.

W decyzji co prawda wskazano, iż Zakład zaliczył okres od 2 listopada 1985 roku zamiast od dnia 2 listopada 1982 roku, jednakże faktycznie (po przeliczeniu zaliczonych okresów pracy w szczególnych warunkach) okres ten zaliczony został od 2 listopada 1982 roku do 12 listopada 1985 roku.

Za zasadne Sąd uznał również zaliczenie okresów pracy ubezpieczonego w Spółdzielni (...) w M., w Przedsiębiorstwie (...)” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością oraz Klasztorze (...) na J., albowiem ze świadectw pracy z tych zakładów jednoznacznie wynika, iż w powyższych okresach wykonywał pracę na stanowisku spawacza. Co prawda w aktach osobowych stanowisko jego pracy określane było zarówno jako ślusarza – spawacza czy mechanika – spawacza, jednakże we wszystkich tych okresach faktycznie wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Powyższe potwierdzili słuchanie w sprawie świadkowie, którzy wspólnie pracowali z odwołującym. I tak Z. B. potwierdził, iż w firmie (...) i w klasztorze na J. odwołujący wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Powyższe przyznał także E. K..

Mimo braku akt osobowych, wątpliwości Sądu nie budzi również praca ubezpieczonego w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. oraz w Zakładzie (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.. Po pierwsze sam pracodawca w wystawionych świadectwach pracy potwierdził charakter pracy odwołującego jako spawacza. Ponadto Z. B. zeznał, iż w powyższych spółkach odwołujący wykonywał wyłącznie prace przy spawaniu konstrukcji stalowych.

Nie bez znaczenia jest również okoliczność, iż fakt wykonywania prac spawalniczych we wszystkich powyższych okresach potwierdzony został w książeczce spawacza ubezpieczonego. Z zamieszczonych tam wpisów wynika wprost, iż odwołujący wykonywał wyłącznie spawalnie konstrukcji stalowych.

Uwzględnienie wszystkich powyższych okresów do już zaliczonych przez organ rentowy da ubezpieczonemu wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Wywodząc z powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego J. G. (2) przy uwzględnieniu rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych stanowiącej dodatek do kapitału początkowego.